

Bijbels perspectief

Woord van de week

Ezechiël 2:9,10

Toen zag ik en zie, een hand was naar mij uitgestrekt; en zie, daarin was een boekrol. En Hij rolde ze voor mij open; zij was beschreven aan de voorzijde en aan de achterzijde: daarop waren klaagliederen geschreven, gezucht en gejammer.

Wanneer je deze woorden, geschreven door de profeet Ezechiël, goed tot je laat doordringen dan zijn dit woorden die stil maken.

De hand die zich uitstreckte naar Ezechiël was die van God zelf. En God zelf rolde de rol, die Hij in zijn hand naar Ezechiël uitstreckte, voor hem open. Dat God zelf zich hier dusdanig manifesteerde, onderstreept het belang en de ernst van dat moment én, van de zaak die aan de orde is: een in de hemel, waarschijnlijk door ook God zelf, aan de voor- en achterzijde beschreven rol. Beschreven waarmee? Klaagliederen, gezucht en gejammer! Laat die geladen inhoud eens tot ons doordringen. De hemel, plaats van Gods aanwezigheid, Gods heerlijkheid, Gods liefde en volheid, plaats waar je allerminst klaagliederen, zuchten en jammeren verwacht! En toch, klaagliederen, zuchten, jammeren en dat... vanuit het hart van niemand minder dan God zelf! Waarom? Om de handel en wandel van het bondsvolk, Gods eigenste oogappel.

Wij weten vanuit het Oude Testament maar al te goed in welke deplorabele toestand Gods volk zich ten tijde van Ezechiël bevond. Gods gebod, Zijn Woord werd amper nog serieus genomen, ze werd uitgelegd en geleefd naar eigen interpretatie en believen. Gods volk zag er geen been in om zich gesneden en gegoten beelden te maken en deze naast God te vereren. Sterker, de koningin des hemels kreeg meer eer dan de God aan wie zij hun oorsprong en bestaan te danken hadden en met Wie hun toekomst door genade verweven was en van Wie deze afhing. Het volk blijkt onbereikbaar voor Gods liefdesappèl aan hun adres! Horende doof en ziende blind. Het bracht God, om het in menselijke bewoordingen te zeggen, tot wanhoop. Het leidde tot klaagliederen van God..., gezucht en gejammer!

Hoe kan een ouder zich machteloos voelen, ja tot wanhoop gedreven worden, als het eigen kind niet naar rede wil luisteren. Wegen kiest die het hart van die ouder verscheurt tot tranen en jammeren toe. We mogen dan nu leven in een tijd waar geen plaats meer mag zijn voor de roede, maar voor God geldt nog steeds: wie niet horen wil die moet maar voelen. Laat Hij voelen met genoeglijke vreugde? Allerminst! Is Hij ongoddelijk hard? Nog minder! Als Ezechiël de rol op Gods commando opeet, dan blijkt deze zoet als honing! Weet u wat dat wil zeggen? Dat Gods klaaglied, gezucht en gejammer, zich vertalend in een harde aanpak, altijd gebed is in Liefde!

Hoe actueel is een en ander voor vandaag. Heeft Gods volk vandaag weet van Gods klaaglied, gezucht en gejammer over zijn volk dat zijn gebod en Woord niet meer serieus neemt maar naar eigen believen uitlegt en leeft? Ook voor nu geldt: wie niet horen wil moet maar voelen - kijken we naar de tekenen van de tijd. Besef, dat het oordeel begint bij het huis van God. Liefdeloos? Nee vanuit liefde.

Gebed

Vader uw hart was niet alleen verscheurd door het doen en laten van uw volk toen, maar is het ook nu. Hoe klinkt vandaag: des Heren tempel, des Heren tempel is hier. Maar ze is bevuild, vol eigen goden die niets minder dan afgoden zijn. Uw hart huilt! Laat dat ons treffen en onze knieën doen buigen en ons doen zeggen: Christus ontferm U over ons. Dat we terugkeren naar de aloude paden, luisteren en leven naar Uw eis. Amen.